

Excellentissimo, Clariusimo, Consultissimoque Viro, Dn. Erasmo Ungepaur,
U.I.D. Dignissimo, Affini Et Amico Suo Suavissimo, De Nova Functione
Et Felici Itinere Bene Ominatus

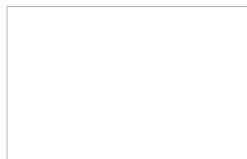
Ienae

P 2° 00143 (01,439)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00009099

urn:nbn:de:urmel-c7bb5276-ecf7-4a70-8eb8-a5d71d5bbf81-000083415

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

439

DN. ERASMO UNGEPAUR,

U. J. D. DIGNISSIMO. AFFINI ET
AMICO SUO SUAVISSIMO, DE NOVA
FUNCTIONE ET FELICI ITINERE
BENE OMNATUS.

Lare Vir, Affinis suavissime, candide Fautor,
Splendida Cymmeria Fax & ocella Dices,
Grandia Sisyphiæ volvisti pondera molis.
Haec tenus, exantlans dulce laboris onus,
Nunc (Astræa suis quod dudum spondet alumnis)
Montis in extrema fronte quiescit opus:
Tuque PALÆ COMES emporion, urbis & orbis
Haud vulgare decus, ritè vocatus adis.
Salaides lugent, & juri dedita pubes
Languet discessu mœsta gemitque tuo.
Scilicet insignis stant hic monumenta laboris
Et meriti, tibi quæ gens studioſa locat;
Noriacæ contrâ accessu lætantur Athenæ,
Et Themis in reditu surgit ovatque tuo;
Hospitis adventum clarorum TRIGA virorum.
Exoptat, votis non caritura suis.
Nempe suo eernet quandam Doctore Lycéum
Crescere, & ad flores tendere mellis apes.
Tu nunc munus obi delatum sidere læto,
Ceū bona vota vovent, ceū pia fata favent.
Et quia lors vetus comitem me jungere, votum
Sit comes, ut proliſt functio, proliſt iter.

Lubens meritoq; scriptis Jena
Johannes Schröterus, Osterburgo-Marchicus.

Eidem Amplissimo Viro,
DOCTORI, DUCTORI,
Favitori, animitus obſervando,
& oculitus amando, &c.

HRASME, summum Mercurialium.
Decus virorum, illustre Dices jubar,
Inebriare cui labella.
Flexanimo Veneres lepore;
Ardore petus quo uifular entheo?
Salæ celebri tam citò dicere,
Longum VALE gefis Lycéo,
Tempore quo Borcastum ecclit?

Vides ut infest tristis hiems? vides
Nivem ut minetur cum glacie & gelu
Moleſtus plenus December?
Me ingredierisque itiner relicto?
Puella non sic Sponſi abitum dolet,
Ego ut tuum deploro; parentibus
AVE ultimum fili precantis,
Non ita cordolum movebit,
In mente nostrâ ceu tuus excitat
Discessus; adspicu, alloquoque quoniam
Orbum tuò linquat, gementem.
Triflagonà cirtharâ dolores.
Sed his querellis quid muliebriter
Confuso tempus, implico lacrimis
Aurasque demenſum repugnem.
Stultus ego Superbum voluntati?
Haut! gratulabor quin potius tibi
Lætus; precabor Mercurius bonus
Monfret viam; in viâ regatque
Te comitesque tuos vovebo.
Ducatque quo Te Numina cœlica.
Vocare, quo te Noriaci Patres,
In nobilis laudem Liceti, ut
Erudias docilem juventam.
Si que auspicatis aitibus PALÆ
KOMEN Themistos templum, Aganippidum.
Tangas receſſum, ex me beabis
Officiosâ etiam salutem.
Magnos Magistros, quos habui; coloque.
Instar parentis, ceu pictas iubet;
Quos, donec artus irrigabit
Spiritus hoſice meos, verebor.
Oblivio nec te capia, tuis
In fervientis laudibus, HÖFLICH,
Dum, ejus misera, fata eum olim,
Ad patrios revocent penates.
Fama in facello pro meritis tuis
Quondam tabellam adpendere vividam.
Studebo, quo ostendat legenti,
Me esse, finis T U M, & futurum.
Insigne maxis praefiduum reis,
O fidus ALTORFFI auricolum recens,
Vale interim, COLENDE FAUTOR,
Eunomia & Charitum medulla.
Jena M. DC. XIV. Dom. II. Adiuent.
Debita gratitudinis & felicis recordacionis ergo scribebas

Jyſſelius

JENÆ TYPIS WEIDNERIANIS.

urn:nbn:de:urnel-c7bb5276-ecf7-4a70-8eb8-a5d71d5bbf81-000083415